

насъ. “Той даде душѣ-тѣ си избавленіе за мнозина.” Мат. 20: 28. Ный бѣхмы подѣ клѣтвѣ-тѣ, защото “проклѣтъ е сѣкой, който не стои твърдо въ всичко-то щото е написано въ книгѣ-тѣ законнѣ, за да го испълнява.” Гал. 3. 10, Но той стана за насѣ клѣтва. Гал. 3; 13. “Той ся рани за наши-тѣ престѣпленія, мѣченъ быде за наши-тѣ беззаконія, и чрезъ неговы-тѣ страданія ный ся исцѣлявахмы.” Исаіа 53; 3. “Който грѣхове-тѣ наши самъ понесе на тѣло-то си на дърво-то.” 1 Пет. 2; 24.

За да свърши това, той стана человекъ, человекъ печаленъ, познатъ съ скърбъ, и отхвърленъ отъ человекци-тѣ. Съ това намѣреніе той търпи искушеніе, въздѣхнѣ въ Гетсиманія, отъ мъка ся испоти съ голѣми кровавы капкы, біенъ бы, вѣнчанъ съ тръніе, и най послѣ распнѣтъ. Ный бѣхмы роби, но той дойде да ны искупи; и цѣна-та, която той заплати, бѣше негова-та кръвь. Ный не смы “искупены съ тѣлны (нѣща), съ сребро или съ злато, но съ драгоцѣннѣ-тѣ кръвь Христовѣ.” 1 Пет. 1; 18. Ный бѣхмы задрѣни, и осѣдени на смъртъ, но той остави бащинъ-тѣ си престолъ за да ны избави, и рече на Отца, “Азъ ще умрѣ вмѣсто тѣхъ; нека ся простѣтъ и придобыѣтъ вѣченъ животъ.” И сега, понеже той ся е върналъ въ небеснѣ-тѣ си славѣ, живѣе да ходатайствува за насѣ. Той ны гледа, дума ни чрезъ слово-то си (Свято-то Писаніе) и чрезъ Духъ-тѣ, слуша мо-